

PALMESØNDAG 2018. Asbjørn F. Hjorthaug (ELBK)

Kristus rir inn i Jerusalem.

Tekster: Salme 118:1-14; Sak. 9:8-12; Fil. 2:5-11; Joh. 12:1-19

Her i verden endrer ting seg raskt. Ett menneske som er høy oppe og får ros og ære den ene dagen, kan bli fort bli foraktet og hengt ut den neste dagen. Dagens medier inkludert sosiale medier gjør at nyheter brer seg med lynets hastighet. Det er ofte at rykter og påstander rammer uskyldige som kan få livet sitt ødelagt, uten muligheter til å forsvare seg. Men dette er ikke noe nytt. Jesus har erfaringer med dette. Vi har brødunderet der 5000 fikk nok mat av 5 bygg-brød og 2 fisker. Folket ville ta han med makt og gjøre han til konge. Så får vi en annen beretning der folk tok steiner opp for å kaste på han. I dag er det palmesøndag. Jesus rider inn i Jerusalem og hylles som en seierherre og konge. Men et par dager senere lød ropene korsfest, korsfest.

Kan du tenke deg noe mer fornedrende? I det ene øyeblikket å bli elsket og hyllet, for i det neste øyeblikk å bli hatet og offentlig lynsjet med ukvemsord og tortur. Historien har mange eksempler på dette. Kan du tenke deg noe mer fornedrende enn at en som gjennom et helt liv har oppfylt alle Guds bud og vist alle mennesker stor kjærlighet og omsorg, for så å bli møtt med falske anklager og tortur og korsfestet som den verste forbryter? Det uforklarlige er at det var Gud selv, den allmektige og himmelens og jordens skaper, vår Far som opplevde dette. Jesus er prøvd i alt. Han vet hva det vil si å være foraktet. Jesaja sier det slik: *«Han var foraktet, forlatt av mennesker, en mann av smerte, kjent med sykdom, en de skjuler ansiktet for. Han var foraktet, vi regnet ham ikke for noe.»* Jes 53,3. Han gjennomlevde dette i mitt og ditt sted. Det var for deg og for meg.

Vi er ved inngangen til den stille uke og skal i dag bli med Jesus inn i Jerusalem. Hans siste reise inn i Guds by der Guds bolig lå og som nå blir retterstedet der de tar livet av han. Det er den siste turen opp til Jerusalem med den siste etappe av fornedrelsens vei for Guds Sønn. Han vandrer vår vei. Gud selv lider og dør, men du går fri. Alt ofret han for dine synders skyld.

Hvem er denne Jesus som rider inn i Jerusalem?

Vi leste fra epistelteksten i dag: *«Derfor har Gud høyt opphøyet ham og gitt ham navnet over alle navn, for at hvert kne skal bøye seg i Jesu navn, i himmelen, på jorden og under jorden, og hver tunge bekjenne: Jesus Kristus er Herre, til Gud Faders ære!»* FIL 2,9f Jesus Kristus er Herren. Jesus, tømmermannssønnen fra Nasaret, han er også et menneske. Han er Gud den allmektige, himmelens og jordens skaper. I dag framtrer han for alles øyne som kongen som kommer til sin by og blir hyllet av alle de som er til stede for å feire påskehøytiden i Jerusalem. Kristus skal tilbedes og hylles både som sann Gud og sant menneske. Jesus viser oss her at det er hans vilje. Han tar i mot denne hyllesten på sin veg mot den dypeste fornedring. Han hylles ikke bare ved sin oppstandelse og himmelfart og når han sitter ved Faderens høyre hånd i himmelen. Han æres og tilbes også i fornedringen. Vi ser det også når de vise menn kom til stallen og barnet i krybben. Jesus skal æres og tilbedes både som sann Gud men også som sant menneske. Han tilbes der han henger på korset i all sin smerte. Når Kristus tilbes er det både som sann Gud og sant menneske: *«For i hans kropp bor hele guddomsfylden,»* Kol 2,9

Hvorfor kommer han?

Hvorfor kommer han i dag ridende på et esel med sine fattige disiplers klær til sadel? Er dette en konge verdig? Dette understreker at Guds rike er ikke av denne verden. Jesus kommer ikke for å frelse folk fra ytre trengsler, fra fattigdom og nød, fra undertrykkelse. Han kommer for å frelse sitt folk fra den evige død, fra synden, døden og djevelen. Han kommer ikke for å gi oss gods og gull, fred i denne verden, lykke, ære, rikdom. Han kommer for vinne oss de evige skatter som varer utover dette livet og i all evighet. Jesus vil ha oss til sitt folk: *«en utvalgt slekt, et kongelig presteskap, et hellig folk, et folk som er Guds eiendom, for at dere skal forkynne hans storverk, han som kalte dere fra mørket til sitt underfulle lys.»* IPE 2,9

Hvordan kommer han?

Han kommer ydmyk og saktmodig stod det. I hans rike gjelder barmhjertighet, nåde og tilgivelse. Men disiplene og vennene hans ble ganske nedslått. De hadde andre forhåpninger og forventninger, og de fortviler når de ser kongen og riket går under. Isteden for å bli kronet med gull og edelstener får herre og mester en tornekrone. Istedenfor å bestige Davids trone, besteg han korset. Istedenfor en kongestav, får han et rør som de slår han med. Istedenfor kostelige klær får han en gammel purpurkappe. Istedenfor ære og hurrarop, får han spott og forakt, krav og rop om korsfestelse. Istedenfor å sette den

uskyldige fri, ble røveren og den skyldige Barabbas satt fri. Men likevel kommer han ydmyk. Slik kommer han alltid til fattige syndere. Han kommer aldri med krav og nye bud til de som sørger og bekjenner sine synder. Han kommer bare med et hav av nåde. Når disiplene etter Jesu død var samlet var de redde, engstelige og motløse. Her møter han dem med *"fred være med dere"*, ikke med harde ord, men med kjærlighetens evangelium.

Hvorfor skjedde dette? Ja, en kan undre seg. Er dette virkelig Davids Sønn, Guds Sønn? Hvorfor måtte han da bindes, piskes, slås, tornekrones, bespottet, korsfestes og dø? Dette har Jesaja svart på i Jes53: *«Det var Herrens vilje å knuse ham med sykdom. Men fordi han gav sitt liv til soning, skal han få etterkommere og leve lenge, og ved ham skal Herrens vilje ha fremgang. ... Min rettferdige tjener skal gjøre de mange rettferdige når de kjenner ham; for han har båret deres synder. ... Han tok på seg de manges synd og gikk i forbønn for syndere.»* Vi har handlet mot Gud i tanker, ord og gjerninger og kjenner den onde lyst i vårt hjerte. Det unike er at kongen går inn og betaler gjelden for å frelse sitt folk fra deres synder, og frir oss fra døden og djevelen. Vi har fulgt denne kongen søndag etter søndag i fasten der han kjemper og seirer over djevelen i vårt sted. Nå går han inn og soner selv straffen og dør for de dødsdømte. Gjennom denne sin død og oppstandelse vinner han for oss en evig rettferdighet. Det betyr at vi for evig og alltid erklæres uskyldige takket være Jesus Kristus. Uken vi nå går inn i er den stille uken. Vi følger kongen fra jubelropene til korsfestelsen. Men etter denne stille uke kommer påskeuken, den lyse uken, som åpner med gledesropet: Herren lever, han er oppstått fra graven! Døden er beseiret, synden er sonet, djevelen er slått og bundet, fengslet er åpnet og *«Sions datter»* er satt i frihet. Palmesøndag er profetisk i den forstand at med påskedagen som bakteppe er det lov å juble. *«Rop høyt av glede, Sions datter, bryt ut i jubel, Jerusalem! Se, din konge kommer til deg. Rettferdig er han, og seier er gitt ham; ydmyk er han og rir på et esel, på den unge eselfolen.»*

Jesus er vår konge.

Så er det ikke bare de som står der ved veien som skal juble. Det er også vår konge. Det er vår frelser. Det er din og min synd som er årsaken til hans ufattelige lidelse og død. Nå er han konge i et nåderike der tilgivelsen råer og vi er Guds barn og Kristi medarvinger. *«Sions datter»* er alle som ved troen er rettferdiggjort dvs. erklært skyldfrie av Gud selv. I den gamle pakt hadde alle omskårne rett til Sions goder: gudstjenesten, pakten, løftene, Abrahams velsignelse. Men det var bare de som trodde på ordet som var sanne *«Sions døtre»*. Alle de som er døpt og har bevart troen på evangeliet og som daglig forsaker djevelens og hans gjerninger, har del i den nye pakt. De er avhengig av Guds ord og sakramentet. For å berge livet trenger de daglig å få høre at Gud har tilgitt alle våre synder. Så er det da vår Konge vi hyller. Hans rike er ikke av denne verden. I verden har vi trengsler. I verden har vi ufred og lidelser. I verden har vi fall og nederlag. I verden har vi ondskaper og synden rundt oss hele tiden. I verden går det ikke alltid som planlagt. Vi så for oss en kirke med stor vekst der stadig nye kom fram og tok ansvar. Men vi møtte motgang og strid, få ressurser og ensomhet. Det ble helt andre kår enn det vi hadde tenkt oss. Men vi er på reise i denne verden mot et bedre hjemland hvor det råder en fullkommen fred. Men husk at vi her i tiden er omsluttet av et hav av nåde der vi kan drukne alle våre synder, alle våre nederlag og alle våre skrøpeligheter. Hver dag eier vi seieren over synden, djevelen og døden. Alle våre gjerninger er for Gud velbehagelige. Guds rike er her hos oss midt i all elendighet. Gud vil at vi skal leve rikt i dette nåderiket. Han vil vi skal bruke hans ord og benytte oss av sakramentene. Det er med på å rette blikket på Kristus. Du behøver ikke å drømme deg 2000 år tilbake for å oppleve palmesøndag eller vente hvert år på at kirkeåret skal komme hit.

Kristus kommer til oss i dag.

Kristus kommer til deg i dag på samme måte som den gang: saktmodig og tålmodig. Du møter han i ord og sakrament hver eneste søndag. Han kommer til oss med evangeliet. Jesus kommer til deg i nattverden, ikke på et esel men i brød og vin. Her får du del i hans legeme og blod. Jesus vil ikke bare fortelle det til deg. Han vil gi deg noe slik at du ikke er i tvil om at det er deg det gjelder. Han bekrefter at han virkelig elsker deg, at han har tilgitt deg og at han er ett med deg. Jesus kommer til deg i avløsningen. Jesus kommer til deg i ordet. Nådemidlene er det som bringer deg troen og holder den oppe og Den Hellige Ånd er aktiv med og hjelper deg. Så får vi i gudstjenesten en forsmak på himmelen. Det er som det åpnes en dør på gløtt og et vindu på klem. Vi får titt inn og se hva vi har i vente. Eia var vi der. Jeg lengter ofte dit. Vi skal ikke mer enn gå ut av gudstjenesten så møter verden oss, med sin likegyldighet, med sin forakt, med sitt rom om korsfest, med sine overbærende smil. Vi trenger hverandre, vi trenger fellesskapet, vi trenger gudstjenesten der vi får en forsmak på himmelen. Jesus kommer ikke med krav og hardhet. Han vil ikke straffe en som bekjenner sine synder. Alt var for deg og for dine synders skyld. Han kom fordi du er den du er med alle dine feiltrinn og svakheter. *«Rop høyt av glede, Sions datter, bryt ut i jubel, Jerusalem! Se, din konge kommer til deg. Rettferdig er han, og seier er gitt ham; ydmyk er han og rir på et esel, på den unge eselfolen.»* Amen